

Wyrok z dnia 13 marca 1997 r.
I PKN 39/97

Przepis art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234 ze zm.) nie stanowi przeszkody prawnej dla dokonania w drodze porozumienia stron niekorzystnej dla pracownika zmiany warunków pracy.

Przewodniczący SSN: Walerian Sanetra, Sędziowie SN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Jadwiga Skibińska-Adamowicz.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 13 marca 1997 r. sprawy z powództwa Grażyny S. przeciwko Państwowemu Szpitalowi Klinicznemu w W. o ustalenie i premię, na skutek kasacji powódki od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu z dnia 31 października 1996 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Powódka Grażyna S. w sprawie przeciwko Państwowemu Szpitalowi Klinicznemu [...] w W. wniosła kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu z dnia 31 października 1996 r. [...]. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła naruszenie art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234 ze zm.) przez jego niezastosowanie oraz naruszenie art. 233 § 1 KPC przez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego i wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w zaskarżonej części, tj. w odniesieniu do ustalenia, że powódkę łączy z pozwanym stosunek pracy na stanowisku kierownika Działu Płac.

W uzasadnieniu kasacji podniesiono, że Sądy obu instancji błędnie przyjęły, iż powódka wyraziła zgodę na bezterminową zmianę stanowiska pracy. Zdaniem wnoszącej kasację zgoda dotyczyła tylko okresu trzech miesięcy, a ponadto jej stosunek pracy podlegał szczególnej ochronie przed jego rozwiązaniem lub zmianą, jako że była ona członkiem komisji rewizyjnej NSZZ "Solidarność". Z tego względu, a także z uwagi na błędną ocenę sposobu wykonywania pracy przez powódkę - który jej zdaniem był właściwy - wyrok Sądu pierwszej instancji oddalający powództwo i wyrok Sądu drugiej instancji oddalający rewizję powódki naruszają wskazane w kasacji przepisy prawa materialnego i procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja nie jest uzasadniona. Powódka, jako członek komisji rewizyjnej, podlegała ochronie z art. 32 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych przed niekorzystną dla niej zmianą warunków pracy lub płacy. Ochrona ta dotyczy jednak - co wprost wynika z tego przepisu - tylko jednostronnej zmiany tych warunków dokonanej przez pracodawcę. Nie jest w pełni jasne, co należy rozumieć przez jednostronną zmianę warunków pracy lub płacy, gdyż w zobowiązaniowym stosunku pracy tego rodzaju zmiany nie są dopuszczalne (chyba że przepis szczególny na nie zezwala). Należy przypuszczać, że chodzi tu o wypowiedzenie warunków pracy lub płacy, o którym mowa w art. 42 KP. Przepis art. 32 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych nie został jednakże w sprawie naruszony, gdyż podstawą przeniesienia powódki do innej pracy było jej pismo z dnia 23 stycznia 1991 r. o następującej

treści: "w związku z przedstawionymi zarzutami w stosunku do wykonywanych przeze mnie czynności służbowych i zaproponowania mi stanowiska specjalisty do spraw organizacyjnych, wyrażam zgodę na objęcie tego stanowiska z jednoczesnym podniesieniem moich poborów". Nie może być zatem mowy o "jednostronnej" zmianie warunków umowy przez pracodawcę. To oświadczenie woli wiązało powódkę od jego dojścia do wiadomości pracodawcy, co nastąpiło tego samego dnia. Trafnie zatem Sądy przyjęły, iż odwołanie tego oświadczenia następnego dnia jest bezskuteczne (art. 61 KC w związku z art. 300 KP). Jak wynika z ustaleń Sądów, pozwany spełnił warunek podwyższenia wynagrodzenia powódki. Nie jest więc uzasadnione twierdzenie kasacji, że powódka wyraziła zgodę na zmianę stanowiska pracy tylko na okres trzech miesięcy (mimo że pozwany początkowo skierował ją pismem z dnia 24 stycznia 1995 r. do opracowania wewnętrznych regulaminów na ten okres) oraz zarzut braku wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. W konkluzji rozważań należy stwierdzić, że przepis art. 32 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych nie uniemożliwia niekorzystnej dla pracownika zmiany warunków pracy w drodze porozumienia stron.

Z tych względów na podstawie art. 393¹² KPC orzeczono jak w sentencji.

Notka

Podobny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w **wyroku z dnia 7 czerwca 1994 r., I PRN 29/94 (OSNAPiUS 1994 nr 12 poz. 189)**, stwierdzając m.in., że zakaz wypowiedzenia i rozwiązania umowy pracy z pracownikiem będącym członkiem zarządu lub komisji rewizyjnej zakładowej organizacji związkowej nie dotyczy rozwiązania umowy na mocy porozumienia stron oraz zmiany jej warunków w tym trybie.

=====